

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

Klasa 46 (2)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1 januara 1934

PATENTNI SPIS BR. 10601

L' Huile des Records du Monde S. A. F., Paris, Francuska.

Poboljšanja kod štitova za motore sa vazdušnim hladjenjem, naročito za motore namenjene vazduhoplovstvu.

Prijava od 8 februara 1933.

Važi od 1 jula 1933.

Traženo pravo prvenstva od 17 februara 1932 (Belgija).

Predmet ovog pronalaska jesu poboljšanja kod štitova za motore sa vazdušnim hladjenjem, iz vrste onih štitova koji sadrže sredstva koja omogućuju da se povoljni može regulisati dovodenje količine vazduha za hladjenje, koja kroz njih prolazi, tako, da ova količina vazduha može na podesan način biti prilagodena svakom stanju rada motora sadržanih u pomenu tim štitovima, vodeći pri tome računa o brzini kretanja vozila koja nose ove štitove i motore.

Pronalazak se poglavito, a naročito u slučaju zvezdastih motora, sastoji u tome, da se vazduh za hladjenje upušta kroz takva mesta na prednjem delu štitova o kojima je reč, i da se predvide takva sredstva za sprovođenje ovog vazduha u unutrašnjost pomenutih štitova, da dejstvo hladjenja prednjeg dela cilindara ne može biti osetno jače od dejstva hladjenja koje se vrši na zadnjem delu cilindara.

Pronalazak se, osim ovog glavnog rasporeda, odnosi i na izvesne druge rasporedne koji se prvenstveno upotrebljuju i stovremeno i o kojima će niže biti govoren.

Pronalazak se naročito odnosi na izvestan način primene (način na koji se primenjuje na štitove kod zvezdastih avionskih motora), kao i na izvesne oblike izvođenja pomenutih rasporeda, osim toga se pronalazak još naročito, i to u vidu novih industrijskih produkata, odnosi na štitove koji sadrže primenu ovih istih rasporeda, pri čemu naročiti elementi, koji

su svojstveni njihovom uspostavljanju, kao vozila, naročito avioni ili hidroavioni, sadrže slične uredaje.

Pronalazak je bliže objašnjen u sledećem opisu u odnosu na priložene nacrte, koji su, razume se, dati samo radi primera.

Sl. 1 i 2 pokazuju šematički u osnom preseku, po liniji 1—1 iz sl. 2, odnosno u izgledu sa delimičnim presekom, jedan oblik izvođenja štita za avionski motor, pri čemu je pomenuti štit izведен po ovom pronalasku.

Pomenuti štit, po pronalasku, sadrži po sebi poznati oklop a, koji je spreda snabdeven otvorima c za ulaz vazduha, koji mogu po volji biti više ili manje zatvarani pomoću zatvarača d tako, da se prema potrebama hladjenja ili prema spoljnoj temperaturi može regulisati količina vazduha koji se propušta kroz unutrašnjost štita.

U jednoj takvoj celini je često primenjivano, da su se deformisanja cilindara mogla proizvesti usled toga što je njihov prednji deo bio izložen jačem hladjenju no njihov zadnji deo; ova su deformisanja očevidno štetna, pošto mogu prouzrokovati zaribanost i zaglavljivanje klipova.

Da bi se izbegle ove nezgode, predviđeni su otvori e⁰, a u unutrašnjosti štita su predviđena sredstva za sprovođenje vazduha za hladjenje, tako, da vazduh biva raspoređen skoro podjednako svuda oko cilindara tako, da dejstvo hladjenja može osetno biti iste jačine na svima tačkama

preseka, zamišljenog upravno na osu cilindra.

U tome cilju predviđeni otvori c^0 su raspoređeni po osama međuprostora, koji razdvajaju dva uzastopna cilindra tako, da vazduh koji prodire kroz ove otvore ne može da direktno udara na prednju površinu pomenutih cilindara, i osim toga bivaju predviđena gore pomenuta sredstva, koja su izvedena u vidu odbojnih površina h , obrazovanih na primer pomoću limova kojima se dodeljuje takav oblik, da vazduh, pošto je prošao kroz pomenute otvore c^0 biva prinuđen da obilazi oko cilindara i da po tome izade napolje kroz druge otvore h^0 koji su izvedeni u pomenutim elementima, na zadnjem delu cilindra.

Ovi se odbojnici h na primer izvode iz elementa po broju jednakih broja cilindra i rasporedenih radialno oko motorne osovine, pri čemu svaki od ovih elemenata ima na primer približno paraboličan presek koji opkoljava zadnji deo odgovarajućeg cilindra, i održava se u vezi sa susednim elementima pomoću rubova raspoređenih duž osa odgovarajućih otvora c^0 . Osim toga su za odilazak upotrebljenog vazduha za svaki od pomenutih elemenata predviđena po dva radialno pružajuća se procepa h^0 , koji su raspoređeni s jedne i s druge strane osne ravni elementa.

Jasno je, da se izborom, s jedne strane, na podesan način, širine preseka za prolaz vazduha između zadnjeg dela cilindara i odgovarajućeg dela elementa h , i, s druge strane, preseka procepa h^0 (koji eventualno mogu biti izvedeni tako, da se mogu regulisati) može dejstvo hlađenja na potpuno jednolik način raspodeliti na različite delove cilindara.

U svakom slučaju se može izbeći preterano zagrevanje zadnjih delova cilindara, pošto su ovi delovi uvek obilizivani vazduhom za hlađenje, pre no što ovaj poslednji odide kroz procepe h^0 , pri čemu prisustvo ovih procepa može, osim toga, da proizvede vrtložno dejstvo koje aktivise termičke izmene.

Prema ovome ma kakav bio usvojeni oblik izvođenja postiže se celina, čije je funkcionisanje dovoljno prikazano, da je nepotrebno svako dalje prikazivanje raznih slučajeva i koja pruža tu korist da se otklanja svaka mogućnost zaribanosti ili

zalaženja karburisane tečnosti u ulje, zalaženje, koje uvek ima težnju da se proizvede kad se temperatura kod cilindara menja s jedne tačke na drugu.

Kao što se samo po sebi vidi, i kao što se uostalom već vidi i iz prethodnog opisa, pronalazak se ni u koliko ne ograničava na navedeni oblik izvođenja, niti na oblike izvođenja svojih različitih delova koji su bliže opisivani; pronalazak naprotiv, obuhvata sve varijante.

Patentni zahtevi:

1. Štit za motor sa vazdušnim hlađenjem naročito za zvezdaste motore, naznačen time, što je vazduh, koji prodire na podesnim mestima pomenutog štita sproveden pomoću podesnih sredstava u unutrašnjosti ovog istog štita, tako da dejstvo hlađenja na prednji deo cilindara ne može biti osetno jače od dejstva hlađenja koje se vrši na zadnji deo.

2. Štit po zahtevu 1, naznačen time, što su predviđeni otvori (c^0) za prodiranje vazduha, koji su raspoređeni po osama međuprostora koji razdvajaju dva uzastopna cilindra tako, da vazduh ne može direktno udarati o prednju površinu pomenutih cilindara.

3. Štit po zahtevu 1 i 2, naznačen time, što se pomenuta sredstva sastoje iz odbojnih elemenata (h) na primer u vidu limova, kojima se dodeljuje takav oblik, da vazduh, pošto je prošao kroz pomenute otvore (c^0) biva prinuđen da zaobilazi oko cilindara i da otide kroz otvore (h^0), koji su izvedeni u pomenutim elementima (h) prema zadnjem delu cilindara.

4. Štit po zahtevu 1 do 3, naznačen time, što se odbojne površine sastoje iz elemenata (h) po broju jednakih broju cilindara i što su raspoređene radialno oko motorne osovine, pri čemu svaki od elemenata (h) ima na primer približno presek parabole koja opkoljava zadnji deo odgovarajućeg cilindra, i spaja se sa susednim elementima po rubovima izvedenim duž osa odgovarajućih otvora (c^0).

5. Štit po zahtevu 1—4, naznačen time, što se otvori za odilazak vazduha, za svaki od pomenutih elemenata, sastoje iz po dva radialna procepa (h^0) raspoređena simetrično s jedne i s druge strane aksialne ravni elementa.

Fig. 1.

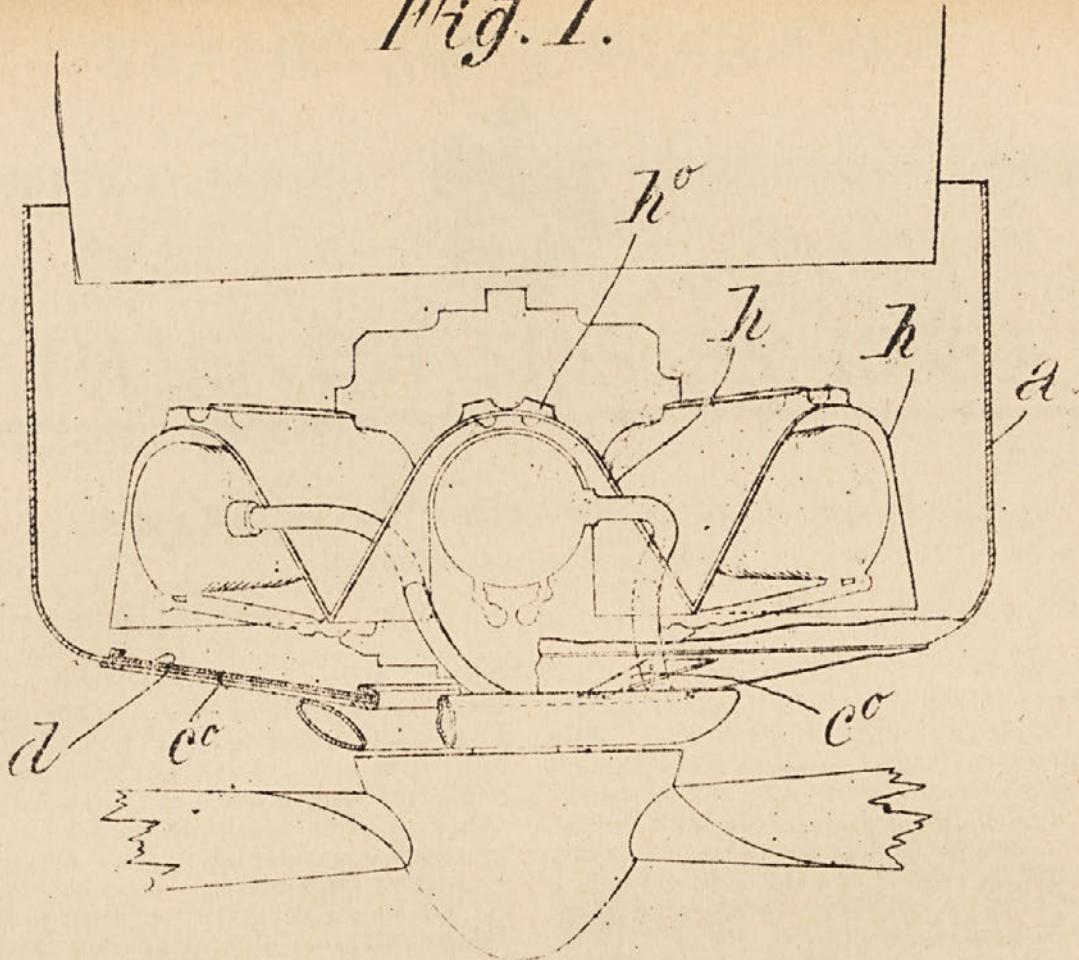
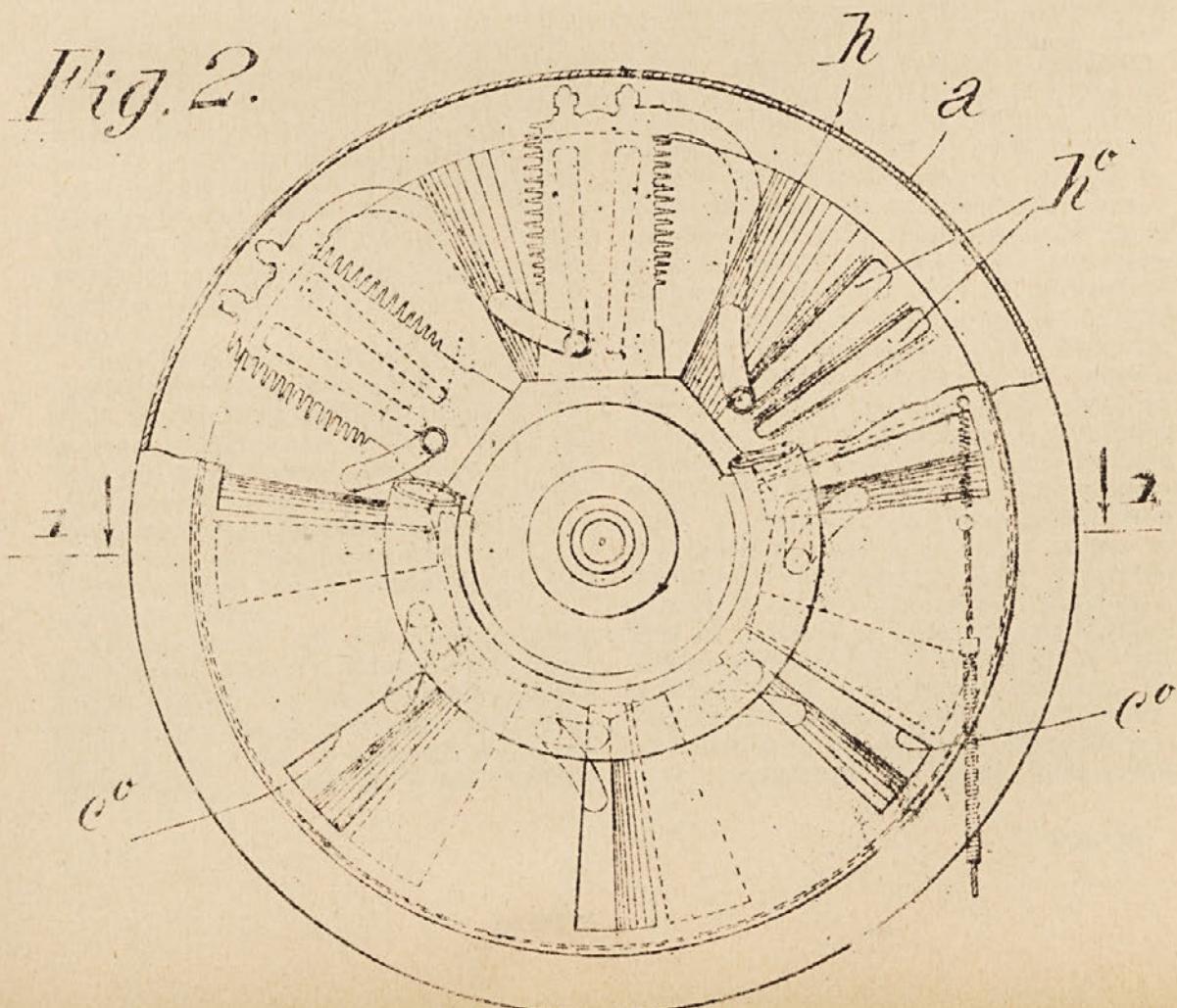

Fig. 2.

10301 (pid testobj)

1.044

